

exercet: q̄a p hoc puniſſi illi quoz ſūt. ⁊ itez
pp detestationē pcti. Ad q̄rtū dicēdū q̄
coactio timoris nō facit ſimplr iuoluntariū
ſ; habet volūtariū mixtū vt ſ habitū ē.
Ad q̄ntū dicēdū q̄ B mō p pctō Jude ceteri
apli turbabant: ſicut p pctō vni puniſ mul
tudo ad vnitatē cōmendandā vt dictum ē

Deinde de ſide
Orādum ē de vitate ⁊ virtus
oppositis. Circa vitate aut
q̄runt q̄tuor. 1° vtz vitas
ſit vritus. 2° vtz ſit ſpālis
vritus. 3° vtz ſit ps iuſticie. 4° vtz magis
declinet in minus.

Ad primū sic proce

dit. Videt q̄ veritas nō ſit virtus. Prima. n
vritū ē fides cui obiectū ē vritas. cū ſ obm
ſit prius habitu ⁊ actu. videt q̄ veritas nō ſit
vritus ſ; aliqd p̄us vritute. 2° Siē p̄bs dic̄ i
4° ethicoz. ad vritatē p̄inet q̄ aliqs vritatē
extrema circa ſeipſū. ⁊ neq; maiora neq; mi
nora. ſ; B nō ſp ē laudabile: neq; in b̄nif: q̄a
vt d̄r p̄. 27. Laudet te alien⁹ ⁊ nō os tuum
nec etiā i malis: q̄a ſ quofdā d̄r Ysa. 3. Pec
catū ſuū q̄ſi ſodoma p̄dicauerūt nec abſcon
derūt. ſ; veritas nō ē virtus. 3° Siē virt⁹
aut ē theologica aut intellectualis aut moral.
ſ; veritas nō ē virtus theologica: q̄a nō habz
deū p̄ obo: ſ; res tpales: dic̄ n. Tull⁹ q̄ veri
tas ē p̄ quā ſimitata ea q̄ ſūt aut fuerunt aut
futura ſūt dicūt. ſ; ſit etiā nō ē virt⁹ intellectu
alis: ſ; ſinis eaz. neq; etiā ē vritus moral: q̄a nō
vritū in medio int̄ ſupflūū ⁊ d̄nūtū: quāto
n. aliqs plus dic̄ verū tāto melius ē. ſ; vritas
nō est virtus. 4° Siē q̄ p̄bus i. 2° ⁊ 3° ethi
coz ponit veritatē int̄ cet̄as virtutes. R^o di
cēdū q̄ veritas duplr accipi p̄t. Uno^o ſm
q̄ veritate aliqs dic̄ verū. ⁊ ſic veritas nō ē
virtus: ſ; obm vel ſinis vritutis: ſic. n. accepta
veritas nō ē habit⁹ q̄ ē genus vritutis: ſ; equa
litas q̄dā int̄ lect^o vel ſigni ad rē intellectā
⁊ ſignatā. vel etiā rei ad ſuā regulā vt i p̄mo
habitū ē. Alio^o p̄t dici veritas q̄ aliqs verū
dic̄ ſm q̄ p̄ eā aliqs d̄r verax. ⁊ talis vritas
ſiue veracitas necē est q̄ ſit virtus: q̄a B ipm
q̄d ē dicere verū ē bon⁹ actus virtus aut̄ est
q̄ bonū facit h̄ntē. ⁊ opus eius bonū reddit.
Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ rō illa p̄cedit de ve
ritate p̄mo modo dicta. Ad ſecūdū dicē

dum q̄ vritati id q̄d ē circa ſeipſū inq̄rū est
vritatio veri ē bonū ex gnē. ſ; hoc nō ſufficit
ad hoc q̄ ſit virtutis actus: ſ; ad B requir̄ q̄
vritatus debet̄ circumſtantys vritatē: ſ; ſi non
obſeruet̄ erit actus vitioſus. ⁊ ſm B vitioſus
ē q̄ aliqs ſine debita cā laudet ſeipſū etiā d̄
vero. vitioſū ē etiā q̄ aliqs pctm̄ ſuū publicz
q̄ſi ſe d̄ B laudādo vel q̄ſitūq; iutilit̄ manife
ſtādo. Ad ſc̄tū dicēdū q̄ ille q̄ dic̄ vtz pro
fert aliqua ſigna vritatē reb^o. ſ. vel v̄ba vel
aliq̄ facta extiora aut quāſcūq; res extiores
circa h^o mōi aut̄ res ſūt ſole vritutes morales
ad q̄s etiā p̄inet vritus extioz mēbroz ſm q̄
ſit p̄ ipiū volūtatis. vñ veritas volūtatis nō ē
virtus theologica neq; intellectual: ſ; moral.
Eſt aut̄ i medio int̄ ſupflūū ⁊ d̄nūtū duplr.
vno q̄dē mō ex pte obiecti. alio^o ex pte actus
Ex pte q̄dē obiecti: q̄a verū ſm ſuā rōnē im
portat quādā equalitatē. equale autē est me
diū int̄ mai^o ⁊ min^o. vñ ex hoc ipſo q̄ aliquis
dic̄ vtz de ſeipſo mediū tenet iat̄ eū q̄ ma
iora dic̄ de ſeipſo. ⁊ int̄ eū q̄ minora. Ex p
te aut̄ actus mediū tenet inq̄rū verū dic̄ q̄
oportet ⁊ ſm q̄ oportet. ſupflūū aut̄ d̄nūtū
illi q̄ iportune ea q̄ ſua ſūt manifeſtat. defec
tus aut̄ op̄tet illi qui occultat q̄n manifeſta
re oportet.

Ad ſecūdum sic pro

cedit. Videt q̄ veritas non ſit ſpālis virtus
Verū. n. ⁊ bonū cōuertit̄. ſ; bonitas non est
ſpālis virtus: q̄nino ois virtus ē bonitas: q̄a
bonū facit h̄ntē. ſ; veritas nō ē ſpālis virtus
Manifestatio ei^o q̄d ad ipſū hoies p̄i
net ē actus veritatis de qua nūc loq̄mur. ſ; B
p̄inet ad quālibz vritutē: q̄libz. n. virtutū ha
bitus manifeſtat p̄ p̄puz actū. ſ; vritas nō est
ſpālis vritus. Veritas vite d̄r qua gs rec
te viuit d̄ qua d̄r Ysa. 38. Memento queſo
quō ambulaueri corā te in veritate ⁊ i corde
p̄fecto. ſ; q̄libet vritute recte viuit: vt p̄z p̄ dif
ſinitionē vritutis ſ poſitā. ſ; veritas nō ē ſpā
lirt^o. Veritas videt̄ idē eē ſimplicita
ti: q̄a vtriq; opponit̄ ſimulatio. ſ; ſimplicitas
nō ē ſpālis vritus: q̄a facit itentionē rectā q̄d
regrit̄ i oī virtute. ſ; etiā vritas nō ē ſpā
lirt^o. Siē q̄ i 2° ethicoz cōnumerat̄ alijs vir
tutibus. R^o dicēdū q̄ ad rōnē virtutū hui
mane p̄inet q̄ op^o hois bonū reddat. vñ vbi
i actu hois iuenit̄ ſpālis rō bonitatis: necē ē
q̄ ad B diſpoſat̄ hō p̄ ſpāle vritutē. cū at bonū

fm Aug. i li° de natura boni consistit in ordine
 necesse est spale rone boi considerari ex determina
 to ordine. e aut' gda spalis ordo fm q extio
 ra nra vel verba v' facta debite ordinant ad
 aliqd sicut signu ad signatu. r ad hoc pficif
 ho p virtute veritatis. vñ manifestu e q ve
 ritas e spalis virt'. ¶ Ad pmu g dicendum q
 ver' r bonu subiecto quide' ouertunt: ga oe
 veru e bonu r oe bonu e veru. sz fm ronez i
 uice se excedut: sicut intellect' r volutas i uice
 secludut. na intellect' intelligit volutate r ml
 ta alia. r volutas appetit ea q pnter ad intel
 lectu. r multa alia. vñ ver' fm rone ppria q e
 pfectio intellectus e quoddam pnculare bonu
 inqutu appetibile quoddam e. r sicut bonu fm
 ppria rone put e finis appetit' e quoddam ve
 ru inqutu e qddam intelligibile: quia g virtus i
 cludit rone bonitatis: pot esse q veritas sit
 spalis virtus: sicut veru e spale bonu. no aut
 pot esse q bonitas hois sit spalis virtus: cuz
 magis fm rone sit gen' virtutis. ¶ Ad secu
 du dicendu q habitus virtutis r vitioz sorti
 utur spem ex eo qd e p se itentiu: no at ab eo
 qd e p accis r pter intentiones. q aut aliquis
 manifestat qd circa ipm e: pnter qd ad vir
 tute veritatis sicut p se itentiu. ad alias at vir
 tutes pot pnter ex se qnti i pter pncipale i
 tentioez. fortis. n. intendit fortit' agē. q autē
 fortit' agēdo aliqs manifestet fortitudinem
 qua habz: hoc se qnt pter ei' pncipale inte nti
 onē. ¶ Ad ttiu dicēdu q veritas vite e veri
 tas scdm qua aliqd est veru: si veritas scdm
 qua aliqs dic' veru. or aut vita vera sic r qli
 bet alia ref ex hoc q attigit sua regulā r me
 surā. s. oina legē p cui' conformitate rectitudi
 nē bz. r talis veritas siue rectitudo cois est
 ad quilibet virtutē. ¶ Ad ttiu dicenduz q
 simplicitas or p oppositu duplicitati qua. s.
 aliqs aliud habet i corde. r aliud ostēdit exti'
 r sic simplicitas ad hac virtutē pnter. fac at
 itentionē rectā no qdez directe: ga hoc per
 tinet ad omnē virtutē. sz excludendo dupli
 citatē qd ho vnu pntendit r aliud itendit.

Ad tertiu sic proce

dif. ¶ Videl' q veritas no sit pars iusticie. Iu
 sticie. n. ppriu ee videt q reddat alteri debi
 tu. sz ex hoc q aliqs dic' uez no videt alii de
 bitu reddere: sic fit i oibus omis iusticie p
 tib'. g veritas no est ps iusticie. ¶ P. Veri
 tas pnter ad intellectū. iusticia aut est i volū

tate ut s habitū est. g veritas n e ps iusticie.
 ¶ P. Triplex distinguit veritas scdm Jero.
 s. veritas vite r veritas iusticie r vitas doc
 trine. sz nulla istaz e ps iusticie. nam veritas
 vite pnter in se oem virtutē ut dictū e. veri
 tas aut iusticie est idez iusticie. vñ no est ps
 ei'. veritas aut doctrine pnter magis ad vir
 tutes intellectuales. g vitas nullo modo e ps
 iusticie. ¶ Sz e q Tullius ponit vitatem
 inē pres iusticie. ¶ R. dicēdu q sicut s dic
 tu e: ex hoc aliq vtu iusticie anectit sicut se
 cūdaria pncipali q pntz quide' cū iusticia co
 uenit: pnter aut deficit ab eius pfecta ratioe.
 ¶ Virt' aut veritatis ouenit quide' cū iusticia
 i duob'. ¶ Vno quide' mō in b q e ad alterū
 manifestatio. n. quā dixim' esse actū verita
 tis e ad alterū: inqutu. s. ea q circa ipm sunt
 vñ ho a' manifestat. ¶ Alio inqutu iusticia
 eqlitate quādā i reb' constituit. r b etiā fac' v
 tus veritatis: adequat. n. signa reb' extitibus
 circa ipm. Deficit at a ppa rone iusticie qntu
 ad rone debiti: no. n. b virt' attēdit debitū le
 gale qd attēdit iusticia: sz potius debitū mo
 rale inqutu. s. ex honestate vñ ho alii debz ve
 ritatis manifestatōez. vñ veritas e ps iusticie
 inqutu anectit ei sicut virtus secūdaria pnci
 pali. ¶ Ad pmu g dicēdu q ga ho e aial so
 ciale: nālic vnus ho debz alii id sine q socie
 tas hūana seruari no possit. no at possēt ho
 mines ad iuicē viuē nisi sibi iuicē crederēt
 tanqz sibi iuicē veritate manifestātib'. r id v
 tus veritatis aliq' mō attēdit rōnem debiti.
 ¶ Ad secūdu dicēdu q veritas fm q est co
 gnita pnter ad intellectū. sz ho p ppā volūta
 tem p quā vñ r habitib' r mēbz pferit ex
 tiora signa ad vitatē manifestādā. r fm hoc
 manifestatio veritatis e act' volūtat'. ¶ Ad
 ttiu dicēdu q veritas de qua nūc loquimur
 differt a veritate vite ut dictū e. Veritas aut
 iusticie or duplicif. ¶ Vno fm q ipsa iusticia
 e rectitudo qdā regulata fm regulaz dīne le
 gis. r fm hoc differt veritas iusticie a vitate
 vite: qd veritas vite e fm quā aliqs recte vi
 uit i seipso. veritas aut iusticie e fm q aliqs
 rectitudinē legis i iudicys q sūt ad alter' ser
 uat. r scdm hoc vitas iusticie no pntz ad vi
 tatē: de qua nūc loqmur: sic nec veritas vite.
 ¶ Alio itelligi pot veritas iusticie scdm q ali
 qs ex iusticia veritatē manifestat: puta cū ali
 qs i iudicio vitatē pfiteat' aut verū testionuz
 dicit. r b vitas e qdā pncipalis act' iusticie

z nō ptinet directe ad hāc veritatē de q̄ nūc loq̄mur: ga. s. i. hac manifestatiōe vitatis p̄ncipalī hō itēdit ius suū alīi reddere. Unde p̄h̄s in 4.º ethicoꝝ de hac v̄tute deīminās dīc̄. Nō de iudicio in cōfessiōib⁹ dīcim⁹ neq̄ q̄cūq̄ ad iusticiā uel iusticiā cōtendūt. v̄tāl aut doctrine cōsistit ī quadā māifestatiōe verbor̄ de q̄bus ē scīa. vñ nec ista veritas direc te ptinet ad hāc v̄tutē: s̄z solū veritas q̄ aliq̄s z vita z sermone talē se demōstrat qualē ē. et nō alia q̄s circa ipsū sūt: nec maiora nec mio ra. verū q̄a moralia ī q̄s sūt a nob̄ coḡnita circa nos sūt z ad nos ptinēt: s̄m hoc veritas doctrine pōt ad hāc v̄tutē ptinē. z q̄cūq̄ alia v̄tās q̄ q̄s māifestat v̄bo l̄fco q̄d coḡscit

Ad quartuz sic proce

dī. Videt q̄ virtus veritatis nō declinet in min⁹. Sic. n. aliq̄s dicēdo mai⁹ iurrit falsita tem: ita z dicēdo min⁹. nō. n. maḡ est falsus q̄tuor eē q̄nq̄ q̄s q̄tuor esse tria. s̄z de falsū ē scōm se malū et fugiēdū ut p̄h̄s dīc̄ ī 4.º ethi corū. q̄ veritatis virtus nō plus declinat ī minus q̄ ī mai⁹. ¶ P. q̄ vna virtus magis declinat ad vñū extremū q̄ ad aliud: contigit ex hoc dā virtutis mediū ē p̄p̄inqui vñi extre mo q̄s alīi: sic fortitudo est p̄pingoz audacie q̄s timiditati. s̄z veritatis mediū n̄ ē p̄p̄inqui vñi extremo q̄s alīi: ga veritas cū sit eq̄litas q̄dā: ī medio p̄ctualī cōsistit. q̄ veritas n̄ magis declinat ī minus. ¶ P. In minus videt a veritate recedere q̄ veritatem negat veritati aliqd̄ subtrahēs. ī mai⁹ aut q̄ veritati aliqd̄ supaddit. s̄z magis repugnat veritati q̄ veritate negat q̄s q̄ supaddit: q̄a veritas nō cōpatit̄ secū negationē veritatis. cōpatit̄ aut̄ secuz supadditionez. q̄ videt q̄ veritas magis d̄be at declinare ī mai⁹ q̄ ī min⁹. ¶ S̄z ē q̄d p̄h̄s dīc̄ ī 4.º ethicoꝝ q̄ hō s̄m hāc v̄tutē maḡ a vero declinat ī min⁹. ¶ R. dicēdū q̄ declinare ī min⁹ a veritate cōtingit duplici. Unoº af firmādo: puta cū aliq̄s nō manifestat totum bonū q̄d ī ipso ē: puta scīaz uel scitarē ul̄ ali quid h̄mōi q̄d sit sine p̄iudicio veritati: ga ī maiori etiā ē min⁹. z s̄m hoc h̄ virt⁹ declinat ī minus: h̄. n. vt p̄h̄s dīc̄ ibidē videt eē prudētius p̄p̄ onerosas supabū dātias: hoīes. n. q̄ maiora d̄ seipsis dicūt q̄s sint: sūt alyis onero si q̄s excellē alios volētes. hoīes aut̄ qui mi nora de seipsis dicūt: gratiosi sūt q̄s alyis cō descēdētes p̄ quadā moderationē. Vñ ap̄s

dīc̄. 2. ad Cor. 12. Si voluero gloriari: n̄ ero isipiens: veritatem. n. dicaz: parco aut̄: ne q̄s me existimet supra id q̄d videt in me aut au dit aliquid ex me. Alioº pōt aliquis declina re ī min⁹ negādo. s̄. ut neget sibi iesse q̄d iest z sic nō ptinet ad hāc v̄tutē declinare ī mi nus: ga p̄ hoc icurret falsū. z tñ hoc ipsū eff̄z min⁹ repugnās veritati nō q̄dē s̄m p̄p̄riā rō nē veritatis s̄z scōm rōnē prudentie q̄s opoz tet saluari ī oib⁹ v̄tutib⁹: maḡ. n. repugnat prudētie. ga piculosius ē z onerosi⁹ alyis q̄ aliquis existimet uel iacet se h̄re q̄d n̄ habz q̄s q̄ nō existimet uel dicat se nō h̄re q̄d hz. Et p̄ hoc p̄z mīlio ad obiecta.

Deinde fide

randū ē de vitys oppositis veritati. Et p̄ de mendacio. 2º de simulatiōe siue rpo cr̄ si. 3º de iactātia z oppo sito vitio. Circa mendaciū q̄rū q̄tuor. p̄ vtz mendaciū sp̄ opponat veritati q̄s cōtinens fal sitates. 2º de specieb⁹ mendacy. 3º vtz men daciū sp̄ sit p̄ctū. 4º vtz sit p̄ctū mortale.

Ad primuz sic proce

dī. Videt q̄ mendaciū nō sp̄ opponat veri tati. Opposita. n. nō p̄nt esse simul. s̄z menda ciū simul pōt esse cū veritate: qui. n. verū lo quif q̄d falsū esse credit: mentit̄ ut Aug⁹ dīc̄ ī l̄º 3º mendaciū. q̄ mendaciū nō opponit veri tati. ¶ P. Virt⁹ veritatis nō solū cōsistit ī ver bis: s̄z etiā ī factis: quia scōm p̄h̄m in 4.º ethi corū scōm hanc v̄tutēz aliq̄s veruz dīc̄ et ī sermōe et ī uita. s̄z mendaciū cōsistit solū ī verbis: d̄r. n. q̄ mendaciū est falsa uocis si gnificatio. sic q̄ videt q̄ mendaciū nō direc te opponat v̄tuti veritatis. ¶ P. Aug⁹ dīc̄ in l̄º 3º mendaciū q̄ culpa mentietis ē fallēdi cu piditas. s̄z h̄ nō opponit veritati s̄z magis be niuolētie vel iusticie. q̄ mendaciū nō opponi tur v̄tuti. ¶ S̄z ē q̄d dīc̄ Aug⁹ ī l̄º 3º mēda ciū. Nemo dubit̄z mētiri eū q̄ falsū enūciat cā fallēdi: q̄ p̄p̄ enūciatio falsi cū voluntate ad fallēdū plata māifestū ē mendaciū. s̄z h̄ op pōit̄ v̄tuti. q̄ mendaciū veritati opponit̄. R. dicēdū q̄ act⁹ moral̄ ex duob⁹ sp̄em̄ sortit̄. s̄. ex obo z ex fine. nā finis ē obin volūtati ē ē p̄mū mouēs ī moralib⁹ actib⁹. potētia aut̄ a voluntate mota hz suū obm q̄d ē p̄p̄uz obm volūtary act⁹. z se hz ī actu volūtati ad finē